20. júla 2024

Meditačný obsah č. 251

Minulá meditácia s jej hlavnými výpoveďami by mohla byť chápaná ako afirmácia alebo dokonca ako autosugescia. Potom by to bola slovná formulácia, ktorá sa pasívne vtláča do pamäte a nemohol by vzniknúť reálny vzťah k objektu. Ciele sú však vždy objektívne a najlepšie je formulovať ich s veľmi jasnými myšlienkami a s konkrétnym obsahom.

Tým, že táto posledná meditácia prebieha so zaoberaním sa s obsahom a s vedomím, meditujúci zbadá, ako sa učí hýbať svojou vôľou prostredníctvom svojich myšlienok. Povaha individuálneho vôľového potenciálu v sebe nesie túžbu po rozpínaní, po vyrastení ponad seba a von ponad obmedzujúce hranice. Tieto vzostupy vôľových pomerov sú pre vývoj nevyhnutné. Ak chýbajú, potom má človek sklony k degeneráciám, ťažkopádnosti a chorobám. Tým, že si cvičiaci na spirituálnej ceste kladie celkom riadne ciele a nevolí si ich iba pre pozemskú cestu, ale zvláštnou mierou práve pre duchovnú dokonalosť, neprestajne prekračuje svoje zúžené osobné hranice a skoro automaticky sa podieľa na väčšom celku. V každom prípade vytrvalosť a opakovaná konfrontácia posilňuje nervový systém a metabolizmus a celá štruktúra osobnosti nadobúda harmonickú podobu.

Vzpriamenie vykonávajú archai, pratvorivé sily. Prebúdzajú sa v človeku akoby náhle bezprostredne prostredníctvom lásky k duchu, k vysokým ideálom a ušľachtilým ľudským cieľom. Drobné obavy z pominuteľnosti chcú v každom okamihu prepadnúť banálnej ničote.

Ak meditujúcemu chýba záujem a nenachádza žiadne ciele, jeho pocity sú zachvátené kompenzáciami a vzpriamenie s jeho skrytou ohnivou silou už nie je vnímateľné, napriek tomu sa cvičiaci musí veľmi disciplinovane obrátiť k duchovnému zdroju, najlepšie dokonca v osobnej forme. Duchovný ašpirant nikdy nesmie holdovať lenivosti a bezmocnosti, ktoré vyplývajú z mnohých emócií v živote.

Najlepšie by bolo, ako to Swami Šivánanda podobnými slovami vyjadril, keby sa človek zmieril s

nezmyselnosťou všetkej pominuteľnosti, ktorá prináša len nevýhody, a predstavil si výhody, ktoré prinášajú vysoké ideály a úsilie o ne. Ani jeden deň nestojí za to, aby človek podľahol citovým nutkaniam a prebýval vo svetských ilúziách. Pravé povznesenie chce skutočne, aby sa duša pohla.

Ďalšia poznámka:

Rudolf Steiner označil archai ako „duchov osobnosti". (napr.: O účinkoch anjela, Prah duchovného sveta, GA 17, Fabula 2015)

meditácia č.250 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.252